

der ejer løs Kapital, og Skatten vil altsaa blive fuldstændig betydningsløs i et saadant Sogn. At man i saadanne Sogne skulde gaa til den rene Indkomstskat i Stedet for den Beskatning, man nu har, kan jeg ikke antage, at noget æret Medlem i denne Sal vil tro muligt.

Til disse Bemærkninger angaaende Hovedpunkterne, altsaa Forslaget om at stryge Formueskatten og indsætte Kapital-skatten i Stedet, skal jeg indskrænke mig; jeg skal i det hele taget ikke holde noget langt Foredrag, men befitte mig paa at være saa kort som muligt.

Der er et Par andre Punkter, jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger om. Det første er Flertallets Forslag til § 23 og § 40 om Selvangivelse. Jeg skal herom gøre to Bemærkninger: Jeg skønner ikke rettere, end at enten maa man have tvungen Selvangivelse eller ogsaa maa man finde sig i Offentliggørelse af Skatteligningslisten. Det gaar ikke an at undlade begge Dele, og jeg ved ikke rettere, end at vi i alt væsentligt have været enige derom tidligere. For øvrigt vil jeg sige, at disse Bestemmelser om, at man skal have tvungen Selvangivelse, ere af den Slags Punkter, hvorom man kan forhandle, og hvorom jeg tror, at man vil kunne komme til Rette. Det er sikkert ikke paa den Slags Ting, at det foreliggende Lovforslag skal strande. — Noget lignende gælder med Hensyn til Flertallets Forslag om Bøderne, altsaa den ny § 44. I det Øjeblik, vi have den Bestemmelse, at Offentliggørelse af Ligningslisterne, f. Eks. i Aviserne, ikke maa finde Sted, tror jeg ogsaa nok, at vi for vort Vedkommende kunne være tilbøjelige til at gaa med til Flertallets Forslag angaaende disse Bøder.

Et andet Punkt i samme Retning er Flertallets Forslag om at stryge Litra e i § 5. Ændringsforslaget gaar ud paa at stryge dels Litra e i § 5 og dels Paragraffens sidste Stykke. Jeg er enig i den første Halvdel; jeg finder, at den ærede Ordfører har Ret, naar han siger, at disse Ydelser ikke bør undtages fra Beskatning, men maa være skattepligtige lige saavel som al anden Indtægt. Derimod kan jeg ikke være med til, at Paragraffens sidste Stykke skulde udgaa, og jeg vil altsaa heller ikke kunne stemme for dette Ændringsforslag. Men i hvert Fald vil jeg sige, at Ændringsforslag Nr. 5 ogsaa hører til de Punkter, som vi forhaabentlig kunne komme til Rette om.

Jeg har nu kun et Punkt tilbage, som jeg vil gøre nogle Bemærkninger om, inden

jeg slutter, nemlig Sammenkoblingen, som den ærede Ordfører betegnede som den sorte Plet ved Lovforslaget. Jeg er i al Almindelighed imod enhver som helst Sammenkobling. Vi arbejde jo tungt her paa Rigsdagen — uden at jeg i fjerneste Maade skal komme ind paa at undersøge, hvor Skylden ligger, tror jeg at turde sige, at dette er en for os alle vitterlig Kendsgerning — og der kommer saare lidt ud af vort Arbejde. Jeg mener da, at det maa være klart, at jo mere vi hæfte paa, jo mere vi komme ind paa at sammenkoble, des mere besværliggøre vi vort Arbejde, des tungere bliver det. Af den Grund er jeg imod at sammenkoble paa hele Linjen. Jeg erkender, at der er enkelte Ting, som høre nøje sammen, saa at en Sammenkobling ikke kan undgaa, jeg erkender, at for disse to Skattelovs Vedkommende, Indkomstskatteloven og Skatteoverførelsesloven, er der en saadan Sammenhæng, at en Sammenkobling her er nødvendig, men den bereder sikkert paa dette Punkt heller ikke Spor af Vanskeligheder. Sammenkoblingen har paa dette Punkt ikke mødt nogen Modsigelse nogetsteds, hverken her eller i det andet Ting. Jeg kunde til en vis Grad ogsaa finde mig i, at Loven om Toldafgifterne hæftedes til, altsaa at man sammenkoblede de tre Love, dersom Meningen var den, at Indkomstskatten til Dels skulde dække en klækkelig Nedgang i Toldafgifterne paa Livsfornødenheder. Det er jo et Punkt, som har været fremme paa Rigsdagen mange Gange, særlig i 70'erne, og som ogsaa Mindretallet i Toldkommissionen har været inde paa; det har jo endogsaa stillet Forslag i saa Henseende. Altsaa, hvis man gik ud fra en saadan Betragtning, at Indkomstskatten delvis skulde bruges til at dække en Nedgang i Tolden paa Livsfornødenheder, kunde jeg finde det naturligt, at man ogsaa hæftede Loven om Toldafgifterne sammen med disse Love. Men at Brændevinsbeskatningen skal sammenkobles med de tre andre Love, forstaar jeg ikke; jeg maa tilstaa, at det gaar over min Forstand. Brændevinsbeskatningen er jo i Bund og Grund uretfærdig; enhver maa let kunne forstaa, at den kan ikke staa for den Maalestok, jeg har anført, at en Skat bør staa i Forhold til Skatteevnen. En forhøjet Brændevinsbeskatning vilde jo væsentlig falde paa de ubemidlede. Der kunde være nogen Retfærdighed deri, dersom man saa samtidig kunde indføre en forhøjet Beskatning paa Vin eller paa kostbare Drikkevarer. Men det lader sig ikke